

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Tertia optimaq[ue] pauperu[m] classis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

num quod delectat. De utroque autem exemplum patet Luc. 16. cap. in diuite Epulone, & Lazaro paupere & patiente. De hoc enim quidam SS. PP. ait: Nihil reperimus scriptum de Lazaro paupere, quod aliquam virtutem fecerit, nisi quod numquam aduersus diuitem murmurauit, qui nullam ei misericordiam impendebat; sed cum gratiarum actione sustinebat onus paupertatis à Domino sibi inflictum. De diuite verò dictum est: Homo quidam erat diues: in hoc diuitia. Qui induebatur purpura & bysso: in hoc magnificentia. Et epulabatur quotidie splendide, & in hoc delicia demonstrantur. Ecce tria, in quibus consistit tota concupiscentia mundanorum. Hinc Abraham inquit: Fili recorde, quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala: nunc hic consolatur, tu verò cruciaris. Talibus monitis excitati pauperes, qui ærumnam suam sponte non susceperunt, saltem æquanimiter ferre possunt. Stultus est, qui suam impatientiâ duplicat calamitatem. Sapientis est, ex necessitate facere virtutem; & malum, quod vitare non potest, fortiter tolerare.

Superest tertia, eaque regno cælorum dignissima pauperum classis, quæ apud D. Bernardinum meritò primum locum obtinet, sed à nobis huc dilata est, tamquam summa, perfectioque totius argumenti, quod deduximus. Est enim paupertas voluntaria. *Profectò non paupertas*, inquit S. Bernardinus, *sed paupertatis amor virtus meretur dici. Voluntas enim sicut radix est meriti, sic & stabilem perseverantiam operatur. Quod necessitate fit, citò soluitur: quod voluntariè accipitur, perseverat.* Proinde B. Franciscus diuinitus inspiratus in 6. cap. sua regula de paupertate loquens ait: Cui, dilectissimi fratres, totaliter inhaerentes, nihil aliud pro nomine Domini nostri IESU Christi sub celo in perpetuum habere velitis. Nec inquit, Nihil habeatis: sed Nihil habere velitis, & ad nihil transitorium vitiose afficiamini. Talis igitur voluntarius pauper nihil temporale ambit, aut diligit, nihil perdere metuit. Cur igitur non est beata voluntaria paupertas, cum ipsa de celo proveniat, sit quedam natura libertas, viuendi, dormiendi, standi, & prodendi, & conuersandi, ac quedam securitas, & moriendi tranquillitas? Profectò perfectius est, omnia propter Christum contemnere, quam pauperibus distribuenda seruare. Expeditus viator citò peragit iter suum: Natator nudus liberius transit flumen. Hec paupertas repellit amulorum turbam: nec in manibus suspectorum constitit.

VII.

eius est pauper: omne ostium cum capit; & vbi libet potest reclinare cervicem: litigare non noxiat: latronem non horrescit: in via per publicam & priuatam gradi potest: ciuitates habitare, & penetrare deserta: terrenum iudicem adire non habet: aduocato in sua causa non indiget: libellos recipere, aut porrigere, vel de calumnia iuramenta prestare non noxiat. Nam etsi auferatur tunica, dabit & pallium, ut rumor forissecus non insurgat; & ne propter rem temporalem videatur odisse fratrem. Huiusmodi pauper nihil cum dolore animi perdit, quia nihil cum vitioso amore possedit: odium ad auferentem, ac tristitiam de amissis sustinere non potest; quia quod non diligebat, immo quod animo contemnebat, amisit: cum omnibus habet pacem, quietem in anima, gaudium in conscientia: liber est in operibus suis, eius oratio non habet ad quod recurratur in terris: sollicitudine nulla tenetur: non oneratur, ut libera voluca. Huiusmodi pauper omnia terrena cuiusvis possessionis existant, suo vendicauit in iure. Nam ab omnibus petere vita necessaria potest, qui nihil vendicat sibi de omnibus in proprium. Eius, qui nullam habet, omnis domus sua est, si capax extiterit, & omnis superfluum est pauperis proprium: non quidem iure legis scripta, sed creata natura. Potest enim exigere ab omnibus habentibus naturali iure, qui praeter naturam nil nouit habere. Profecto Euangelica paupertas est propter Christum contemptus omnium terrenorum. Talis paupertas facit hominem dominum omnium contemptorum. Proinde 1. Cor. 3. Contemptor omnium Paulus in persona omnium Apostolorum & Apostolicorum virorum, inquit: Omnia enim vestra sunt, &c. Qui igitur totum despicit mundum, totius mundi dominus est, teste Domino, qui Deuter. 11. cap. ait: Omnis locus, quem calcauerit pes vester, vester erit. Pes siquidem in scripturis affectum significat. Calcare enim despiciere est. Ille profecto totum mundum pedibus calcatur, qui cuncta mundana contemnit. Vnde ex ore Domini omnium illorum Dominus factus est. Proinde 2. Cor. 6. Apost. ait: tamquam nihil habentes, & omnia possidentes.

VIII.

AG. 4. 34.

Huc vsque S. Bernardinus conuenienter, non dictis tantum, sed etiam factis Apostolorum, & primitiuae Ecclesiae, primitiue Christianis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessores agrorum, aut domorum erant, vendentes afferebant pretia eorum, qua vendebant, & ponebant ante pedes Apostolorum. Non solum ob humilitatem, & reuerentiam erga Apostolos, quibus,

VL